

Cubisme.
Superposició d'angles i plans.

Les senyorettes del carrer Avinyó, 1907. Pablo Picasso.

En el quadre *Les senyoretes de Avignon* de 1907, Pablo Picasso posa de manifest una nova manera de concebre el llenguatge plàstic, en el qual, sense perdre el figurativisme, descompon o sintetitza les figures per mitjà **d'elements geomètrics**. Així mateix, Picasso introdueix la **superposició de plànols diferents en una sola superfície (fins i tot en cada figura)**. Així, veiem elements "incongruents" com ulls de front i nassos de perfil, per referir un exemple. Picasso ha volgut representar en una sola superfície tots els punts de vista possibles. El volum resulta deliberadament confús: en el mateix llenç, Picasso aplanava la majoria de les superfícies, però dona volum a aquelles que li interessa ressaltar per mitjà de l'ús arbitrari del clarobscur. Pel que fa al color, opta per una **paleta opaca**, suau, que convida l'espectador a fixar la seva atenció en els elements gràfics: **la línia, els angles, les formes, l'ús dels plànols**, etc., és a dir, els nous elements que introdueix el pintor per primera vegada amb aquest llenç.

